

Poezii Miruna-Ioana Șimon - Concurs „Gellu Naum” 2025

Clasa a VII-a B, Colegiul Național „Mihai Eminescu”, București, prof. Cristina Silvia Mișea

1. Bărbații în negru

Asta

E tot ce a rămas

Totul e...

amestecat

Paltonul tău negru

atinge în treacăt

Zidul unui bloc

Creasta ta neagră

e ascunsă sub

aerul nopții

De aceeași culoare.

Calci într-o baltă...

neagră.

La fel de vie.

Continui să mergi

Ceva nu se leagă

Ce faci?

Ce căuta acolo

Cum a intrat

Când a plecat

Te oprești în fața porții

Fire încurcate

e un joc...

Probabil

Dar nu pentru toți

Nu te stresează,

nu încă.

Medalionul îți arde pieptul

Îți amintești de fată...

Fata de la muzeu

Avea acea privire...

ca și cum

Ar fi știut

Era plină de culoare

și curioasă

și...te întorci la muncă

De ce...

Cât timp a stat

Cauți ceva...

Niște foi...ba nu

Îți amintești cum te simțeai

Privit.

Ocupat.

Urmărit.

Mândru.

Totuși...fata...

Avea acea privire

ca și cum

Ar fi știut.

Ai dreptate...

știam.

2. Degeaba...

Înțepător

“Asta e”

Durere

“O să treacă”

Important

“Ba nu era”

Minunat

“N-a fost niciodată”

Pueril

“Treci peste”

Încărcat

“Se poate și mai mult”

Dar totuși...

“Fără totuși”

Dar...

“Nu. Nu merită”

Ușor de zis

“Nu doar de zis”

Mă enervezi

“Toți o fac”

Bine, dar...m-a ajutat

“Așa crezi tu”

E târziu...

“Mereu a fost”

“Descurcă-te singură”

Și apoi...Negru.

Gol. Liniște.

Încet-încet...se usucă

sau o vor face

Deci totul a fost...

degeaba.

3. Slow motion

Volumul sus
mergi mai departe
Nu ești atent la
ce se întâmplă în jur.
Luminile lucesc,
nimic ieșit din comun...
Totul e doar
în slow motion
Cineva te strigă
Nu e nimeni
iar îți imaginezi
Volumul și mai sus
Rupi o floare
O lași să cadă
5 metri mai târziu
Ce ai pățit?

De ce nu te oprești...
nici tu nu știi
Semaforul e albastru
mii de întrebări
O singură soluție
Te îndrepti spre lac
te calmează.
Nu va mai conta
Te doare capul
Lumea se învâрте...
Luminile pâlpâie,
nimic ieșit din comun...
Volumul la maxim
Încetinești...
Ești bine?
Te împiedici și cazi
tu, ecoul umbrei mele.

4. Vopsea pe birou și pe tavan

Gânduri

Sunete

Amintiri

Un loc

sau două, mai multe

O emoție...

Nu știe ce e

Vopsea

Roșie. Neagră. Turcoaz.

Multă

A mai fost aici

...sau nu.

Birou în loc de pat

Tavan în loc de podea

Calcă pe ceva

Un strop de vopsea verde.

Sânge.

Locul îi e familiar

dar se simte străin

Vopseaua se scurge

Într-o gaură de canal

Din mijlocul camerei.

Acum s-a uscat

dar nu s-a șters

Ar vrea să o atingă

să fie încă proaspătă

să simtă mirosul acela chimic.

Dar e uscată.

pleacă.

Fără să întoarcă capul.

5. ~~unele~~ ~~mușe~~

Modele răsucite

Venin mov

1...,2...,3...

Pământ cețos

se scurge

Prin sita ruptă

4...,5...,6...

Cad din cer

cioburi

Sârmă roz

strânge

Sânge cald

Carouri rotunde...

Încetul grăbit

Cărămizile lila

ard un

Soare stins

Piatra se ridică

7...,8...,9...

Vântul râde

cu ea.

Romburi circulare

Molecule leșinate

dansează.

Șterg puncte pătrate

Hăul zâmbăreț

cade în necunoscut

...27...

Umbra transparentă

acoperă

Luciu mat

Rugină nouă,

Crăpăturile

din apă

Sufletul nelipit.